

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

[Prima pars]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

quali ignotos. ubi sint querit. querit de eorum ingratitude magis em dolendum est de eo qd aliquis incurrit ingratitude cul pa. qd de beneficio pdito. Non est muent⁹ qui rediret et daret gloria deo nisi hic alienigena: alterius. s. gentis. que non erat ex israhel. Et hoc dictum est vel a xpo. qd tunc erunt verba quasi lamentatis. vel dictum est ab euangelista in confusione iudeoz non aut sunt reuersi ad xpm. aut qd putauerunt se mundatos legis virtute. aut qd metuebant se confiteri se mundatos a xpo. aut qd putabant se debere aliquid xpo tribuere p sua mundatione. aut tantu fuit gaudium salutis. qd obliu sunt dmi. qd saluauit eos. vnde videm⁹ hoies cu infirmantur solliciti de u querere consulere sacerdotes. ppositum emendationis vite cape. de restitutione alieni cogitare. h cu sanati sunt negligunt quasi manus dei euaserint. aut certe ideo gras non egerunt. qd putab⁹ xpm tanq iudeum. et iudeis non ex gratia h debito sanitatē restituisse. aut certe sanitatē sibi datā a deo credebant. xpm vero deum non credebant. Tertio ponitur fidei istius affirmatio: Et ait illi vade: Ecce liberalis medicus. qui non exigit de salute mercedem. sed liberum eū remittit. Quia fides tua salu te fecit: Etia ab i mundati erant. sed non erant secuti salutem aie eternā pp fidei defectum. vnde maiorē habeb⁹ in aia lepra infidelitatis et ingratitude. qd ea fuerat a qua mundati erant. Sz ille istam eternā salutē credēdo erat adeptus

Domínica xiiii. p^o pen. sermonis. Lxvi.

Emo pt duobus dms seruire x. Mat. 6. prima ps huius euangelii habet Luc. 16. reliquū vero eiusdem. 12. Seruilis additionis esse humanam naturā hoc oñdit euāgelium. qd sibi ipsi nō sufficit put etiā phariseis notū fuit. vñ hoies mudi alienis se implicant seruitutibus. vt necessaria vite acquirant vero deo relicto. cuius naturales sūt serui. cui huire regnare est. et sibi est cura de omnibus. vñ pñs euangelii nos admonet qd tenus valida seruitute aliena nos totos ad dei seruitū ruocem⁹ et tria facit. primo oñditur qd hoim duplex huitus sit ipossibile 2° aliena seruitus probat miserabilis. ibi. Ideo dico vobis ne solliciti x. 3° dei seruitus eludit eligibilis. ibi. Querite autē x. x Circa p^o mū vtitur tali ratione. Nemo pt duobus dms huire: et hoc ponit et pbat. sed duo dmi sunt deus et māmona et hoc optet itelligi. Et tunc eludit qd vtriqz seruire ē ipossibile. tria igit facit circa primū. premitit ei ipossibilitatez duplicis seruitutis. dicerent enim aliqui se posse deo seruire et mundo: h

audiatis virtutis magistrum. Nemo potest duobus dñs seruire
 duos dñs intelligit. s̄m Criso. qui diuersa contraria inungūt
 si nanq; diuersi non essent. iā vn⁹ dñs essent. non p̄t at̄ aliq̄a
 duob⁹ dñs huire. p̄mo quidē q; nō sūt plures dñi s̄ vnus tm̄
 qui ē in celis vt dicit. 1. Cor. 5. hoies tm̄ sponte alteri⁹ seruituti se
 submitunt. qui vere nō sunt dñi. Pla. 26. possiderunt nos dñm
 absq; te. Item si seruus est vnus nō p̄t diuidi: vt pluribus ser-
 uat. Itē humana possibilitas vix sufficit implere obseq̄a vni⁹ dñi
 vn̄ nō p̄t plurib⁹ intendē. Itē q; dñs vult huū suū semp esse pa-
 tū ad suū impiuz: vn̄ nō p̄t aliis intendere Sed dices ergo q; ē
 seruus hois non p̄t seruire deo. dico q; imo. q; seru⁹ facēs volū-
 tatem dñi sui mansuet. et cū caritate hui⁹ deo. qui p̄cipit huū
 dño subici. vt d̄r Eph. 6. Item hui⁹ dei est eū colere in spitu
 qd̄ spūs h̄is facere p̄t. q; huus nō est ho obligatus. s̄ deo. p̄o
 Coz. 7. Seru⁹ vocatus es nō sit tibi ture. Secdo hanc impossibili-
 tatē duplicis seruitutis probat. assamens quandā sufficientē di-
 uisionem. cuius quacūq; p̄te data sequit̄ p̄positum: aut em̄ vnū
 odio habebit et altē diliget: vtrunq; em̄ diligere nō p̄t. quia
 diuersa impant ⁊ contrarij sūt: aut: si vtrūq; h̄z odio. tūc: vnū
 sustinebit. et altē detemnet: vtrūq; em̄ sustinere nō p̄t. cuz sint
 adinuicem contrarij. nec vtrūq; detemnerē q; iā hu⁹ nō esset. ne-
 cessitas igitur istī⁹ diuisionis sequit̄ ex hoc. q; plures dñi aduer-
 sant̄ adinuicem. Si igit̄ vnū dñoz diliget. alterum vero odit.
 manifestū est q; nō p̄t seruire duobus q; hui⁹ ei soli quē diligit
 si ex tali seruitute reportat modū. Si vero maius h̄z modum
 ex seruitute eius quem odit. tunc sustinebit hui⁹ tē eius quasi
 coactus altē aut detemnet quē diligit. Qd̄ si vtrūq; odit hui⁹
 et ei q; metuit detēpta altē hui⁹ tē q; n̄ timet. ⁊ sic p̄z q; sp̄m
 tm̄ hui⁹. B Tercō isert p̄napale itentū Nō potestis deo
 huire ⁊ māone. q; s̄ duo dñi oppositi. Qd̄ si q; dixerit velle huire
 p̄tm̄ deo. p̄tm̄ vero māone esse nō p̄t. q; a deo habem⁹ totū
 posse et virtutē qua seruim⁹. et ideo totū posse requirit in suū
 seruitū. alias nō est seruit⁹ s̄ fraus. Nota q; māmona ē dyas-
 bolus. mundus. caro. diuicie. dyabolo hui⁹ homo. primo cū de-
 lectatur in cogitatione illicita. cogitacōm delictens. ope perpe-
 trans. verbo vel exemplo alios peccare faciens. p̄ctā in assuetu-
 dinē ducens. peccare nō erubescens: etiā malefācta defendēs. In
 q; hui⁹ tē p̄ctōz hui⁹ ipsi suo Tre. 5. serui dñati sūt nr̄i. Itē hui⁹
 iniquo suo. Aug. in soliloquijs. satis dñe inimicus tuus quos
 sub pedib⁹ habes seruiert. seruit inimico. Jere. 17. seruire te faci-
 am inimicus tuus. hui⁹ alieno. Jere. 5. hui⁹ diis alienis die ac

112
113

Sermo

nocte. qui requiē vobis nō dabūt. hūit dñatori. q̄ ppriū seruum
deducet ad dānationē dicens. mihi seruisti meū ergo eris. Qui
huiusmodi dyabolo dei seruitutē stemnūt. liz eū nō odiant
Job. 21. Quis est oipotens vt seruiam⁹ ei. Scda seruit⁹ est qua
aliqui huic mūdo seruiūt ducentes vanā vitā. Ro. 1. Seruiert⁹
creature poti⁹ q̄ creatori. magis aut amat placere hoibus mūdi
q̄ deo. ista seruit⁹ excludit dei seruitutē. Gal. 1. Si hoibus place-
rem. xp̄i seru⁹ non essem. cuius seruitutis merces ponitur Job.
21. tenent tympanū et cytharaz et letant in voce vagani: ducit
in bonis dies suos et in puncto ad inferna descendunt. C
Tercia seruit⁹ est seruire carni. vñ Phil. 3. quoz de⁹ venter est
et gloria in cōfusione de ventre em fecerūt deū suuz. attendentes
quō bene pascat: quō foueat vestib⁹ ⁊ cœnet. quō luxuriet q̄ nō
grauetur supfluis laborib⁹: q̄ mollib⁹ fl. atis quietet: q̄ caute
seruetur sanitas. q̄ sollicitē mfirmitas curet. hęc seruit⁹: serui-
tutē dei excludit. Ro. 16. non hūunt dño sed suo ventri: cuius
seruitutis merces est: quia caro sic delicate nutrita in pximo pu-
rescet et plena fetore tradet vermb⁹ corrodenda. spūs vero in
igne cruciabitur infernali Ysa. 14. Subter tē sternēt tinea. ⁊ erit
vermes opimentū tuum. et v̄mis eoz non moriet: nec ignis
extinguetur. Quarta seruit⁹ est auaricie: q̄ hūit pecunie Col. 3.
3. auaricia est simulaeroz seruit⁹. seruiunt aut hoies auaricie cō-
gregando diuitias. p vsuram. p fraudem: p rapinā. laborando
die noctuq̄ arcuunt terras alienas. mare nauigant in frigore
et estu: fame et siti: ⁊ tot se exponunt p̄iculis q̄ plura his ap̄ls
non sustinuit. q̄ si pro deo facerent: nescio quis martiz Stephā-
nus vel Laurentius posset eis merito equipari. h̄ hūunt auari-
cie. quia diuitie non sunt eoz sed ipsi potius diuitiaz sunt eas
custodiendo recludendo in scrinis. recogitando de ipsis. ista ser-
uitus diuinā seruitutē excludit. vñ Jerō. Audiat hic auarus. q̄
censet vocabulo cristiano. non posse se simul xp̄o et diuitiis hūie
merces huius seruitutis ponitur Luc. 15. vbi d̄r de diuite epu-
lone. q̄ in inferno ardens et guttā aque ipetare non potuit. re-
linquit ergo auarus istas diuitias. ⁊ vadit ad egestatē p̄petuā
et cetera. Secunda pars. D

Secundo qz non p̄ aliqs seruire deo et diuitiis. ido
ostendit qz mundi seruit⁹ sit stemnenda. cū dicitur
ideo dico vobis x̄. Duo aut sunt illa q̄ sūt necessaria
vite humane. s. victus et vestitus. quoz nō obstat
necessitate pluribus rationib⁹ saluator ostendit. qz eis p auaricia
az et mentis sollicitudinem seruiendum non sit. Et sex rōes ad